

тъ туууу тѣй силно, като че претърпѣла най страшно
 поразяняванье.

VIII. ФИЛИППЪ МАКЕДОНСКИЙ. ДЕМОСӨЕНЪ И ФОКЮНЪ.

1.

Возо време то на война та въ Тессалія, Пелопидъ са
 намѣсвилъ тоже въ работы тѣ на македонско то господа-
 рствво и утвърдилъ на престола царя Александра, пс
 старыяя сынъ Аминтовъ, а по младыя, *Филиппа*, зель
 съ себббе си заложникъ въ Тивы. Филиппъ живѣялъ въ
 Епаминиондова домъ и, като ималъ предъ очи тѣ си примѣ-
 ра на ((Тивейскія герой, станжлъ самъ великъ полково-
 децъ;); но по напредъ отъ сичко, той лесно проумѣлъ
 несггласия та и безредія та, които раздирали Тивы, а
 тѣй сажъщо всеобща та нравственна развала на нравы тѣ
 на гръцки тѣ господарства.

Слѣдъ смъртъ та на македонскія царь Пердикка, Фи-
 липпъ, предъевилъ свои тѣ права на упразненныя пре-
 столъ. Най напредъ той срѣшнжлъ голѣмы затрудненія,
 защото са показали много съискатели за сжщія престолъ,
 и отъ (сички тѣ страны са подигнжли неприятели на ма-
 кедонско то царство; но Филиппъ не са оплашилъ; той
 ималъ доста довѣрие на себеси и надвылъ сички тѣ си
 противници. Той не са гнусялъ отъ никаквы средства,
 само джа бы тѣ водяли къмъ цѣль та му, и ако отъ една
 страна той са отличавалъ съ высоки военны дарбы, то
 отъ друга, не по малко — съ вѣроломство и коварство.
 Съ много пары той подкопувалъ и съдѣржалъ въ сички
 тѣ гръцки господарства издадници отъ гражданы тѣ,
 които продавали на чужеземныя завоеватель свобода та
 на свое то отечество.

Съ хитрость и съ умъ Филиппъ отстранилъ сички тѣ
 други искатели на престола, и щомъ станжлъ самъ вла-
 ститель, — тръгнжлъ въ походъ срѣщо варвары тѣ, кои-
 то устрашавали Македонія отъ къмъ сѣверъ и западъ: